

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 7 lutego 2022 r.

DIH-3.707.7.2022.JS

DECYZJA DIH - III/25/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit. d ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji NR.8361.246.2021/3DEC/21 z 9 grudnia 2021 r. Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (nr akt: DT.8361.246.2021), na mocy której przedsiębiorcy Grzegorzowi Bobrzeckiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Bobrzecki Grzegorz Consulting „PROFE” w Chorzowie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 3 ww. ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 14 - 20 września 2021 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Śląskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia NR-11-N/2021 z 14 września 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie, mieszczącym się przy ul. Zabrzeńskiej 30 w Bytomiu, należącym do przedsiębiorcy Grzegorza Bobrzeckiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Bobrzecki Grzegorz Consulting „PROFE” w Chorzowie (zwanego dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”),

skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 18 sierpnia 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytym sprzęcie”). Zawiadomienie doręczono stronie 20 sierpnia 2021 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Śląskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie, a mianowicie że:

- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca udostępnił sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji wymaganych art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, to jest informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, co stanowiło naruszenie art. 39 pkt 3 ww. ustawy.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 20 września 2021 r. nr NR.8361.246.2021, do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Śląski WIIH zawiadomieniem z 9 listopada 2021 r., poinformował przedsiębiorcę Grzegorza Bobrzeckiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Bobrzecki Grzegorz Consulting „PROFE” w Chorzowie, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit. d ustawy o zużytym sprzęcie, z tytułu niedopełnienia obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 3 ww. ustawy.

Jednocześnie poinformowano, że stronie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z wymaganiami art. 10 Kpa.

W dniu 9 grudnia 2021 r. Śląski WIIH, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy Grzegorzowi Bobrzeckiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Bobrzecki Grzegorz Consulting „PROFE” w Chorzowie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, określonych w art. 37 ust. 4 oraz u art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie.

W dniu 7 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Śląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości lub ewentualnie na podstawie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie umorzenie postępowania i odstąpienie od wymierzenia kary. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie w związku z brakiem informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ww. ustawy. Wątpliwości w zakresie interpretacji tego przepisu dotyczą sytuacji, w których sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie zawiera niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, które mogą wywoływać potencjalne skutki dla środowiska i zdrowia ludzi. Strona podniosła także, że w przypadku drugiego ze wskazanych naruszeń jej zdaniem informacja, o której w art. 37 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie ma być zawieszona tylko w obiektach handlowych powyżej 400 m², jednakże niezwłocznie po napomnieniu przez inspektorów została wywieszona odpowiednia informacja. W związku z powyższym w opinii strony zastosowanie ma tu art. 93 ust. 4 (błędnie wskazany jako art. 94) ustawy o zużytym sprzęcie i organ pierwszej instancji powinien skorzystać z tej instytucji i nie wszczynać postępowania lub postępowanie umorzyć.

Pismem z 13 stycznia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Grzegorza Bobrzeckiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Bobrzecki Grzegorz Consulting „PROFE” w Chorzowie, o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Śląskiego WIIH nr 8361.246.2021/3DEC/21 z 9 grudnia 2021 r. (nr akt: NR.8361.246.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie określa, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Według art. 13 ust. 1 „Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Śląskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca Grzegorz Bobrzecki, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą

Bobrzecki Grzegorz Consulting „PROFE” w Chorzowie, nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie.

Powyższe stanowiło podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. d ustawy o zużytym sprzęcie oraz art.104 Kpa. Tym samym działania Śląskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości lub ewentualnie na podstawie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie umorzenie postępowania i odstąpienie od wymierzenia kary.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji.

Organ drugiej instancji wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego, co w tym wypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Podkreślić należy, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie, jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji przewidują w art. 93 ust 4 ww. ustawy, w sytuacji jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. W niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Wojewódzkiemu Inspektorowi na odstąpienie od wymierzenia kary.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie w związku z brakiem informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ww. ustawy oraz wątpliwości w zakresie interpretacji tego przepisu, Prezes UOKiK stwierdza, że jest on bezzasadny. Należy bowiem

przypomnieć, że zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy, wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Obowiązkiem zaś dystrybutora, zgodnie z art. 39 pkt 3 ustawy o zużyтым sprzęcie jest udostępnianie na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zamieszczona w instrukcji informacja nie wypełniła w pełni wskazanego obowiązku, gdyż podczas kontroli stwierdzono brak informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych. Bezprzedmiotowa jest w tym przypadku polemika, czy zakwestionowany sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych zawierał czy nie zawierał niebezpiecznych substancji, bowiem przepis stanowi jednoznacznie jakie informacje są obowiązkowe przy wprowadzaniu takiego sprzętu na rynek. Co istotne, choć kontrolowany faktycznie mógł nie mieć wpływu na treść informacji dołączonej do kwestionowanego sprzętu, powinien jednakże powstrzymać się od udostępniania tego sprzętu, jeżeli ta informacja była niepełna.

Prezes UOKiK przypomina, że obowiązkiem przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużyтым sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

W kwestii tłumaczenia strony odnośnie braku wymaganej informacji, która jej zdaniem dotyczyła wyłącznie obiektów handlowych powyżej 400 m² oraz jej niezwłocznego wywieszenia, organ drugiej instancji wyjaśnia, że nie jest to istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużyтым sprzęcie, kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych informacje, o których mowa w art. 39 pkt 3 ww. ustawy nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wywieszenie informacji po interwencji organu kontroli nie może w tym wypadku stanowić usprawiedliwienia wobec nieprzestrzegania przepisów ustawy. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób

odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjęć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od powierzchni obiektu, w którym prowadzona jest przezeń sprzedaż.

Czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji jest okolicznością całkowicie zależną od strony. Przedsiębiorca dochowując należytej staranności był w stanie wywiązać się obowiązków nałożonych ustawą o zużyтым sprzęcie.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że wymierzona stronie na podstawie art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit. d ustawy o zużyтым sprzęcie kara była najniższą z możliwych w świetle art. 92 tej ustawy. Zgodnie z art. 92 pkt 6 ww. ustawy kara w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 25 wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł, a zgodnie z art. 92 pkt 5 w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 26 kara wynosi od 5.000 zł do 500.000 zł. Wymierzona stronie kara, po zastosowaniu mechanizmu przewidzianego w art. 93 ust. 5 ustawy o zużyтым sprzęcie była najniższą z możliwych.

Przypomnieć należy, że ustawa o zużyтым sprzęcie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38, z późn. zm.). Zgodnie z art. 22 tej dyrektywy państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia ich zastosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Nałożona na stronę, wydaną na podstawie art. 91 pkt 25 i 26 lit. d ww. ustawy decyzją nr 8361.246.2021/3DEC/21 z 9 grudnia 2021 r. kara pieniężna w wysokości 5.000 zł spełnia powyższe kryteria.

Stwierdzenie w wyniku kontroli, że jakiś podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Należy przypomnieć, iż przepisy art. 37 i art. 39 ustawy o zużyтым sprzęcie w sposób jednoznaczny wskazują obowiązki dystrybutorów zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, precyzyjnie określając w poszczególnych ustępach (art. 37) i punktach (art. 39). Informacja umieszczona w sklepie strony była niepełna i pomijała informację wynikającą z art. 37 ust. 3, a oferowany sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie zawierał informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych wymaganej przez 39 pkt 3 ustawy o zużyтым sprzęcie.

Strona nie dopełniła wskazanych ww. przepisach przesłanek choć jako podmiot profesjonalny wiedziała jakie ciążą na niej obowiązki informacyjne. Podkreślić należy, że czynności kontrolne zostały wszczęte po uprzednim zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli, tak więc, przedsiębiorca miał czas i możliwość przygotować się i umieścić wymagane informacje. Wskazać należy, że nie ma znaczenia okoliczność umieszczenia stosownych informacji jeszcze w trakcie trwania kontroli. Istotny z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy jest wyłącznie fakt, iż w momencie podjęcia zapowiedzianej wcześniej kontroli ww. informacje nie były dostępne dla konsumentów.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy organ drugiej instancji informuje, iż nie widzi też podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie, tym samym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Jeszcze raz podkreślić należy, że obowiązkiem przedsiębiorcy – jako profesjonalnego uczestnika obrotu jest znać przepisy dotyczące jego działalności. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w troku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Śląski WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 oraz art. 91 pkt 26 lit. d ustawy o zużytym sprzęcie.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Śląskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy Grzegorzowi Bobrzeckiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Bobrzecki Grzegorz Consulting „PROFE” w Chorzowie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja nr 8361.246.2021/3DEC/21 z 9 grudnia 2021 r., Śląskiego WIIH powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej